

וזהו הסוד של האות ו"ו, ששניהם
הולכים יחד, משום שהם סוד
אחד ודמות אחת.

**ויבא יוסף את דבתם רעה, הרי
פרשוקה שהיה אומר לאביו עליהם
שהיו אוכלים איבר מבצלי חיים
כשהם חיים. ויבא יוסף את דבתם
רעה, וכי זה במנין היו אותם בני
השפחות, איך היו מזלזלים בהם
בני לאה, ואיך היו אוכלים איבר
מן החי והיו עוברים על מצות
רבונם, שהרי צוה על בני נח
מצוה זו, כמו שנאמר (בראשית ט) אף
בשר בנפש דמו לא תאכלו, והם
היו אוכלים אותם ועוברים על
מצות רבונם? אלא יוסף היה
אומר, ועל זה נענש.**

**רבי יהודה אומר, את דבתם רעה -
כמו שבארוהו שנתנו עיניהם
בכנות הארץ, וזהו דבתם רעה,
להיניק את כל אותן הדרגות
שאינן קדושות (ר"א אף על גב) שבאות
מצד הטמאה.**

**וישראל אהב את יוסף מפל בניו
כי בן זקנים הוא לו ועשה לו
כתנת פסים. רבי אלעזר פתח
ואמר, (ישעיה כו) לך עמי בא
בחדריך וסגור דלתך בעדך חבי
כמעט רגע עד יעבר זעם. לך עמי
בא בחדריך.**

**בא ראה כמה אוהב הקדוש ברוך
הוא את ישראל, ובשביל אהבתם
שאוהב אותם על כל העמים
עובדי עבודת כוכבים ומזלות,
הזהיר אותם ורוצה לשמר אותם
בכל מה שהם עושים.**

**בא ראה, שלש פעמים יש ביום
שהדין שורה בעולם, וכשבא
אותו הזמן, צריך האדם להזהר
ולהשמר שלא יפגע בו אותו**

**ביוסף, וכל מה דאירע להאי אירע להאי,
ותרווייהו כחדא אזלי. ודא הוא רזא דאת
ו"ו דאזלי תרווייהו כחדא, בגין דאינון רזא
חדא ודיוקנא חדא.**

**ויבא יוסף את דבתם רעה, הא אוקמוה
דהוה אומר לאבוי עלייהו דהוה אכלי
שויפא מבצלי חייך פד אינון חייך. ויבא
יוסף את דבתם רעה, וכי הא במנינא הו
אינון בני שפחות, היך הו מזלזלין בהון
בני לאה, והיך הו אכלין אבר מן החי והו
עברין על פקודא דמאריהון. דהא פקיד על
בני נח פקודא דא. כמה דאת אמר, (בראשית ט)
אף בשר בנפש דמו לא תאכלו, ואינון הו
אכלי ליה ועברין על פקודא דמאריהון.
אלא יוסף הוה קאמר, ועל דא אתענש.**

**רבי יהודה אומר, את דבתם רעה, כמה
דאוקמוה דיהבי עיניהו בכנות ארעא,
ודא הוא דבתם רעה. לניקא לכל אינון
דרגין דלא קדישין (ר"א ל"ג אף על גב) דאתין
מסטרא מסאבא:**

**וישראל אהב את יוסף מפל בניו כי בן
זקנים הוא לו ועשה לו כתנת
פסים. רבי אלעזר פתח ואמר, (ישעיה כו) לך
עמי בא בחדריך וסגור דלתך בעדך חבי
כמעט רגע עד יעבר זעם. לך עמי בא
בחדריך.**

**הא חזי, כמה קדשא בריך הוא רחים לון
לישראל. ובגין רחימותא דלהון
דרחים לון על כל עמין עובדי עבודת
כוכבים ומזלות, אזהר לון, ובעי לנטרא לון
בכל מה דאינון עבדין.**

הא חזי, תלת זמנין אית ביומא דדינא שריא בעלמא, וכד אתי ההוא